

jeg tænker her nærmest paa Forslaget under Nr. 10. Dersom dette Forslag bliver vedtaget, og Loven kommer ud med dette Endringsforslag, er der for hele Underofficersklassen gjort et overordentligt stort Fremskridt i Retning af at forbedre deres Lønninger; dersom Loven derimod ikke kommer ud, beholde vi det, vi have, og dette vil være uheldigt for de Paa-gjældende.

R. Wedersen: Af de Forslag, som her foreligger til Forhandling, er det jo uægtelig de første, som ere de vigtigste, og som her under Discussionen have spillet den største Rolle. Det er ganske vist en smul Opgave at forsvare disse Forslag; det er en smul Tanke, de Her- rer have nedlagt deri, og det er særlig en sjon Tanke at forsøgte og forsvare disse Forslag, men hvorvidt denne Tanke er praktisk og gennemførlig, derom har jeg ikke ringe Tvivl. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds (N. Jensen), som idag aabnede Discussionen, paatog sig, hvad jeg kalder ialtsald nogenlunde umuligt, at paavise, hvad en Soldat behøver at leve af. Dette drifter jeg mig ikke til, thi der er en overordentlig Forskjel paa, hvad en Mand behøver at leve af; En behøver Lidt, og en Anden Mere, ja undertiden det Dobbelte. Jeg drifter mig derfor paa ingen Maade til at sige, hvad en Mand behøver til at leve af, men jeg er fuldt overbevist om, at enten vi blive staaende ved de 20 Skilling, som ere foreslaaede i Lovudkastet, eller vi gaae ind paa det ærede Medlems Forslag og bevilge 28 Skilling, vil der alligevel komme ligesaa mange Klager over utilstrækkelig Lønning, som man muligens nu hører; men jeg troer dog, at det ikke er mange, vi nu høre. Det ærede Medlem nævnte en heel Mængde Smaaformødenheder, som Soldaterne maatte have. Ja, det var ganske vist behageligt, hvis Soldaterne kunde faae disse Smaa- behageligheder, men jeg maa sige, at jeg beklager den Soldat, der ikke kan undvære ialtsald de fleste af disse Smaaformødenheder, som det ærede Medlem nævnte, saasom Caffe, Thee og Cigarer. Nei, det er min Mening, at, enten vi sætte 20 eller 28 Skilling, er der dog ingen af os, der formaaer at afgjøre, om det

ene er tilstrækkeligt, eller det Andet kan gaae an. Det, som jeg lægger Vægt paa, er for det Første, at Udgifterne ikke vore os over Hovedet, hvilket vi opnaae ved at holde dem indenfor de Grændser, som her ere foreslaaede, og at vi dernæst tillige kunne sige, at de Lønningssatser, som ere foreslaaede, ere antagelige, jeg vil endogsaa tilføie anstændige. Jeg skal ganske vist indrømme, at der er Forskjel paa at leve som Soldat nu imod tidligere, men jeg vil erklære overfor det ærede Medlem, at jeg har levet af langt Ringere; jeg har maattet — og befundet mig vel derved — undvære en heel Deel af disse Smaaformødenheder, og jeg kan, Gud ske Lov, undvære dem endnu, thi forvænt er jeg ikke endnu. Men, som sagt, En kan behøve Meget, og en Anden Lidt. Jeg troer, at disse ideale Tanker om at leve godt eller taaleligt skulle vi lægge noget tilside og see mere paa, hvad vi kunne magte, og hvad vi maae antage er nogenlunde tilstrækkeligt. Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgfreds (Hofstein) udtalte, at det vilde blive nødvendigt, naar den nye Ordning blev indført, naar mere formuende Mænd kom ind i Soldaternes Rækker, da at sætte Lønningen høiere, for at Ulligheden ikke skulde træde altfor stærkt frem imellem de Forskjellige, der vare stillede saa forskjelligt med Hensyn til pecuniære Forhold, da siger jeg, at den Art Lighed er en Umulighed. Kan det ærede Medlem gennemføre denne Art Lighed i det daglige borgerlige Liv? Det troer jeg ikke er tænkeligt. Det ærede Medlem kom tillige ind paa at ville vise, fra hvilken Klasse Soldaterne, i alt Fald hidtil, almindeligviis vare gaaede ud, og han henpegede paa den Levemaade, som Tjenestekarlene fik omkring hos de forskjellige Bønder. Jeg troer, at det Resultat, han egentlig kom til ved denne Betragtning, — jeg maa tilstaae, han førte den ikke vidt, — ikke var ret heldigt. Lader os engang kaste Blikket paa den simple Arbeidsmand, som tillige har Familie at føde. Det ærede Medlem veed da ligesaagodt som jeg, at der gives Arbeidsmænd, som ikke have overordentlig meget Mere at kunne bringe deres Familie end det, man her giver Soldaterne; man kan beklage, at det er saaledes, men vi vide jo dog, at det er saaledes, og